

מ"ת 70828/06/23 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד עמרן אבו שהאב

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 70828-06-23 מדינת ישראל נ' אבו שהאב(עציר)
תיק חיצוני: 251354/2023

בפני
המבקשת
נגד
המשיב
כבוד השופט נסר אבו טהה
מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי)
עמרן אבו שהאב
ע"י ב"כ עו"ד מוחמד אלעמור

החלטה

1. זוהי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו על רקע כתב אישום המייחס לו לכאורה שני פרטי אישום. הראשון - בעבירות חבלה בכוונה מחמירה- עבירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין, עבירות בנשק (נשיאה והובלה)- עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק, ירי מנשק חם- עבירה לפי סעיף 340א(ב)(1) לחוק. האישום השני - עבירות בנשק (החזקה)- עבירה לפי סעיף 144(א) רישא לחוק - עבירות מיום 09.06.2023 ו-14.05.2023.

2. עובדות כתב האישום:

האישום הראשון:

א. המשיב הוא אחיין של ג.א.ע. (להלן: "המתלונן").

ב. בתאריך 09.06.2023, בשעה 20:45, או בסמוך לכך, נתגלע ויכוח בין המשיב לבין ב.א.ע. בנו של המתלונן (להלן: "בנו של המתלונן"). לאחר הוויכוח, התקשר בנו של המתלונן למתלונן לעדכן אותו אודות המקרה.

ג. המתלונן, ששהה באותה עת בביתו של אחיו ט.א.ע. שבשכונה 2 בערערה, יצא מהבית ונתקל במשיב שישב באותה עת ברכבו, מסוג סיטרואן (להלן: "הרכב"), יחד עם אחיו ע.א.ש. קטין יליד 2006, כשהמשיב נוהג ברכב כשהוא נושא ומוביל שלא כדין נשק - אקדח וחלק לא מהותי בנשק - מחסנית עם כדורים ואחיו הקטין יושב לצדו.

ד. המתלונן ניגש לרכב, והתפתח וויכוח בינו לבין המשיב אודות המקרה המתואר בסעיף ב' לעיל. בהמשך למתואר, ירד המשיב והרכב, וניסה להטיל במתלונן נכות או מום, או לגרום לו לחבלה חמורה, בכך שירה לעבר רגליו של המתלונן כ-6 כדורים אשר פגעו ברצפה בסמוך לרגליו של המתלונן. מספר רגעים לאחר מכן, כיוון המשיב את הנשק לאוויר, וירה שלא כדין צרור של כ-7 כדורים.

האישום השני

נטען, כי החל ממועד שלא ידוע למאשימה ועד לתאריך 14.05.2023, בשעה 13:48, או בסמוך לכך, החזיק המשיב בביתו שבשכונה 2 (להלן: "הבית"), שלא כדיון, נשק מסוג רימון יד מאולתר, שבכוחו להזיק לאדם בעת הפעלתו, במטבח הבית.

3. **המבקשת טענה**, כי קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום - באשר לאישום הראשון - הפנה ב"כ המבקשת **לעדויות המתלונן ובנו** שנכחו באירוע וזיהו את המשיב כמי שירה לעברו של המתלונן. בנוסף, הפנה **לסרטון** אשר צולם על ידי בנו של המתלונן (ע"ת 2), בסרטון נראית דמות האוחזת נשק, ע"ת 2 נשמע אומר בערבית: "תירה... תירה." והדמות מרימה את הנשק ויורה צרור של 7 כדורים לאוויר. עוד הפנה ב"כ המבקשת **לגרסת המשיב**, לפיה מכחיש את המיוחס לו. באשר לאישום השני - נטען, כי קיימת לחובת המשיב חזקת המקום, שכן המשיב מתגורר בבית בו נתפס הרימון. כמו כן, נתגלה ט"א של המשיב על שקית ניילון שעטפה את הרימון. המשיב מכחיש. המבקשת טענה, כי כנגד המשיב קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(ב) לחסד"פ, שכן קיים חשש, כי המשיב יסכן את ביטחונו של אדם, או ביטחון הציבור, שכן גם מבלי להיזקק לחזקת המסוכנות הסטטוטורית בעבירות נשק, מעשיו של המשיב, כפי שעולה מכתב האישום, מעידים על המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו. עוד נטען, כי מסוכנותו של המשיב מתגברת, שכן לחובתו עבר פלילי הכולל, בין היתר, הרשעה בעבירת נשק בגינה אף ריצה מאסר בפועל, וכן מאסר מותנה של 10 חודשים בר הפעלה. משכך, לשיטת המבקשת, דינו של המשיב להיעצר עד תום ההליכים.

4. **ב"כ המשיב** הסכים לקיומן של ראיות לכאורה. יחד עם זאת, לגישתו, קיימת חולשה מובנית באישום הראשון, שכן למשפחת המתלוננים אינטרס להפליל את המשיב על רקע סכסוכים קודמים, במסגרתם בני משפחת המשיב הפלילו את בנו של המתלונן, ובעקבות תלונתם, נעצרו בניו של המתלונן עד תום ההליכים. (מותב זה דן בעניינם במ"ת 54217-05-23)

לגופם של דברים, נטען, כי המתלונן פעם תיאר שהמשיב ירה לעבר הרצפה, פעם אחרת אמר שירה ממרחק 10-15 מטר, ובשחזור אמר ששלף את האקדח והחל לירות עליו. עוד נטען, כי בנו של המתלונן, ע"ת 2, תיאר שהמשיב ירה על אביו ממרחק של 2 מטר, וכיוון את האקדח לעבר אביו. עוד נטען, כי כאשר המתלונן ובנו נשאלו אם יש סכסוך ביניהם לבין המשיב ומשפחתו, השיבו בשלילה. עוד נטען, כי גרסת אחיותיו של המשיב (שיימה ואמירה), שמסרו, כי הותקפו על ידי המתלונן ובניו, בכך שנזרקו לעברן אבנים ואף נפצעו מרסיסים, היחידה החוקרת לא טרחה לחקור את תלונתן. באשר לרימון - נטען, כי מדובר בט"א שנתגלעה על שקית שעוטפת את הרימון - מדובר בחפץ נייד. עוד בהקשר זה נטען, כי המטבח בו נתפס הרימון נמצא באזור החיצוני של הבית, פרוץ, ללא דלתות, כך שקיימת גישה למטבח לא רק לבני הבית ולא מן הנמנע, שמי מהפלג השני המסוכסך עם המשיב ובני משפחתו, דאג להניח את הרימון במטבח. (בהקשר זה נטען, כי אין מחלוקת, כי במסגרת מ"ת 54217-05-23, בניו של המתלונן, יחד עם אחרים, גרמו נזקים למטבח ושברו את הדלתות - ראה כתב האישום במ"ת 54217-05-23)

עוד נטען, כי בחודש אפריל 2023, נתקבל מידע, כי אביו של המשיב מחזיק בביתו רימון. באותה עת המשיב היה אסיר בכלא ושחרר בתאריך 07.05.2023. צו החיפוש בפועל, בוצע ביום 14.05.2023. באותו מועד, גם אביו

של המשיב נחקר באזהרה בחשד להחזקת הרימון ומסר להם, שמדובר במטבח חיצוני, וכי יש אינטרס לאחיו ובניו להפלילו, כי העיד נגדם ולוחצים עליו ועל בנותיו לבטל את התלונה. עוד בהקשר זה, הפנה ב"כ המשיב לשיחה מוקלטת בווטסאפ שנשלחה מדיאנה, בתו של המתלונן, לבנותיו של אביו של המשיב, ושם נשמעה אומרת: "כמו שהפללתם את אח שלי ראשד, אני גם אדאג להפליל את אח שלכם עמרן." (הקלטה זו הוגשה גם בפני מותב זה במסגרת מ"ת 54217-05-23).

לסיכום - עתר ב"כ המשיב לקבוע שקיים כרסום משמעותי בראיות שמצדיק בחינת חלופת מעצר בעניינו של המשיב.

דין והכרעה

5. כידוע, בשלב המעצר אין בית המשפט נדרש לשאלה של מהימנות עדים או למשקל העדויות אלא אם מדובר בפרכות מהותיות וגלויות לעין המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה. עוד נפסק, בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד. (ראה בש"פ 6982/10)

ראיות לכאורה חלשות מצדדת בבחינתה של חלופת מעצר - הפסיקה עמדה על הזיקה בין עוצמת הראיות לבין חלופת מעצר - מקבילית הכוחות... אפילו בשלב הלכאורי... כך תגדל הנכונות לשחרר לחלופת מעצר. ולהפך. ככל שהראיות חזקות וחד משמעויות יותר, בהתקיים שאר התנאים להורות על מעצר, כך תקטן הנכונות להסתפק בחלופת מעצר. (ראה בש"פ 5140/98)

6. לאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים, ועיינתי בחומר החקירה שהונח בפניי, וצפיתי בסרטון המתעד את אירוע הירי, שצולם במעמד האירוע על ידי ע"ת 2, המתלונן ובנו מזהים את המשיב כמי שיוורה באקדח כמתואר בעובדות כתב האישום. בנוסף, אביו של המשיב, אחיו הקטין ואחותו, מזהים את עצמם בסרטון, לרבות מזהים את הרכב השייך להם. בנוסף, דוחות מז"פ שאספו את התרמילים שנמצאו בזירה. גרסת המשיב לא מתיישבת עם מסכת הראיות המצוינת לעיל, כך גם סתירות מהותיות בגרסאותיו, לרבות אל מול גרסת בני משפחתו - משכך, הנני קובע, כי המבקשת הניחה ראיות לכאורה כנדרש לחובת המשיב בעבירות המיוחסות לו באישום הראשון, ללא חולשה כלשהי, כנטען על ידי הסנגור.

אשר לאישום השני - מהטעמים שעמד עליהם ב"כ המשיב, אכן, קיימת חולשה ראייתית ביחס להחזקת הרימון (עת שהתקבל המידע בחודש אפריל, המשיב היה אסיר בכלא, צו החיפוש הוצא ובוצע בתאריך 14.05.2023, מקום הימצאות הרימון במטבח שנמצא בחלק החיצוני של הבית. מה גם, מדובר במטבח שדלתות הגישה אליו שבורות עקב אירוע אלימות קודם, מצד בני משפחת המתלונן שנידון בפניי במסגרת מ"ת 54217-05-23, כך שקיימת גישה לא רק לבני המשפחה הגרים בבית. הט"א נתגלה על שקית שהינה חפץ נייד, המשיב איננו הבעלים של המקום אלא אביו. אביו נחקר באותו חשד להחזקת הרימון מכוח חזקת המקום ולא הוגש נגדו כתב אישום).

7. בהעדר מחלוקת בדבר קיומן של עילות מעצר, נותר אפוא לבחון, האם בעניינו של המשיב מתקיימות נסיבות חריגות ויוצאות דופן, המצדיקות סטייה מהמדיניות השיפוטית שהתווה בית המשפט העליון בעבירות נשק.

אשר למעשה - אין מחלוקת בדבר חומרת המעשה ונסיבותיו, כמתואר בעובדות כתב האישום. מעשיו של המשיב מעידים על המסוכנות המובהקת הנשקפת ממנו. עוד בהקשר זה, מדובר בסכסוך נפיץ בין שני פלגים מאותה משפחה (חלק מבניו של המתלונן עצורים עד תום ההליכים על רקע דומה במסגרת מ"ת 54217-05-23). באשר לעושה - למשיב עבר פלילי הכולל, בין היתר, הרשעה בעבירת נשק, בגינה אף ריצה מאסר בפועל ותלוי ועומד לחובתו מאסר מותנה בן 10 חודשים בר הפעלה.

8. על רקע המתואר לעיל, ולאחר ששמתי לנגד עיניי את המבחן שנקבע בבש"פ 7892/22, **אברהם סולטנה נ' מדינת ישראל**, שתמציתו: "מקרים בהם ברי כי חלופת מעצר לא תסכון - אין טעם להזמין תסקיר שרות המבחן." לענייננו, שוכנעתי, כי נסיבות המקרה שבפניי מעידות על מסוכנותו המובהקת של המשיב לשלום הציבור וביטחונו בכלל ולמתלונן ובני משפחתו בפרט, כך ששום חלופה לא תסכון, ומשכך, **הנני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.**

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לב"כ הצדדים.

המבקשת תדאג ליטול את תיק החקירה מלשכתי.

ניתנה היום, ט' אב תשפ"ג, 27 יולי 2023, בהעדר הצדדים.